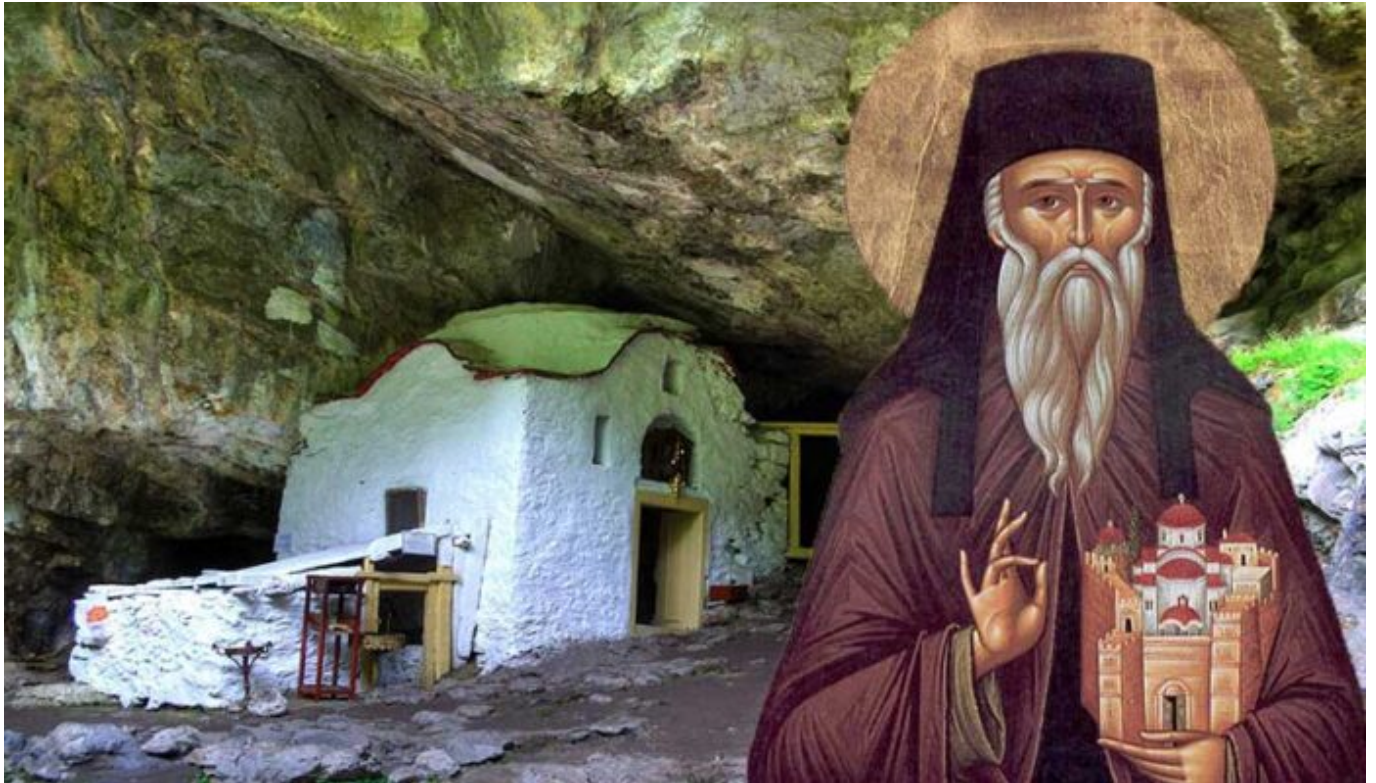

Άγιος Διονύσιος εν Ολύμπω - Της Καρδίτσης ο γόνος και της Πιερίας το αγλάνισμα

/ [Γνώμες](#)

Άγιος Διονύσιος εν Ολύμπω - Της Καρδίτσης ο γόνος και της Πιερίας το αγλάνισμα

Γράφει ο [Μυργιώτης Παναγιώτης](#), Μαθηματικός

Η επίγεια ζωή του Αγίου είναι «αγγελική». Συνδυάζει άριστα την ασκητικότητα με τον αποστολικό ζήλο και την κοινωνική δράση. Την αμεριμνησία του ασκητικού βίου με το διοικητικό και οργανωτικό πνεύμα. Τις μυστικές αναβάσεις του θεωρητικού με τους αιματηρούς αγώνες του πρακτικού.

Γεννήθηκε περί το 1500 στο χωριό του νομού Καρδίτσης Δρακότρυπα (τότε Σκλάταινα) από τους Νικόλαο και Θεοδώρα Καλέτση. Οι γονείς του πτωχοί από

υλικά αγαθά, αλλά πλούσιοι στα πνευματικά έδωσαν στο μικρό Δημήτριο (βαπτιστικό όνομα) τον δρόμο του Χριστού. Από μικρός έδειξε την κλίση προς την αρετή και την επιμέλεια στα μαθήματα.

Σε νεαρή ηλικία καταφεύγει στα Μετέωρα για να μονάσει και υποτάσσεται στον ευλαβή γέροντα Σάββα.Κείρεται μοναχός με το όνομα Δανιήλ. Επιδίδεται στην προσευχή, στη νηστεία και στην μελέτη των γραφών. Σημειώνει ζηλευτή πρόοδο. Επιθυμώντας περισσότερη ησυχία καταφεύγει στο Άγιο Όρος. Εκεί κήρεται μεγαλόσχημος μοναχός με το όνομα Διονύσιος. Στη συνέχεια λαμβάνει τους δυο βαθμούς της ιεροσύνης. Ασκητεύει στις Καρυές, στην σκήτη Καρακάλλου και στη μονή Φιλοθέου ως ηγούμενος. Ο Θεός είναι δίπλα του, με τις Πρεσβείες της Παναγίας, όπως και σε κάθε χριστιανό. Το μαρτυρούν διάφορα γεγονότα:· άγγελος τον βοηθά να κτίσει το κελί του, άγγελος του φέρνει φρέσκα ψάρια παραμονή μεγάλης τεσσαρακοστής και περνά μπροστά από παραμονεύοντα ληστή χωρίς να γίνει αντιληπτός.Μόλις ο ληστής αντιλήφθηκε το γεγονός συγκλονίστηκε και έγινε μοναχός.

Για ένα μικρό διάστημα μεταβαίνει για προσκύνημα στους Αγίους Τόπους, όπου δέχεται πρόταση να γίνει Αρχιερέας από τον Πατριάρχη Ιεροσολύμων Δωρόθεο. Την απορρίπτει και επιστρέφει στο Άγιο Όρος.

Ως Ηγούμενος της Μονής Φιλοθέου προσφέρει έργο σημαντικά αναμορφωτικό. Οι αντιδράσεις των Βούλγαρων μοναχών τον αναγκάζουν να αναχωρήσει από το Όρος και να καταφύγει στη Σκήτη Βεροίας. Εκεί συγκεντρώνεται πλήθος ανθρώπων που επιθυμούν τον μοναχισμό.

Ο Μητροπολίτης κοιμάται και ο λαός της περιοχής επιθυμεί ο Διονύσιος να τον διαδεχθεί. Ο άγιος λόγω της ταπεινότητάς του δεν συμφωνεί και κρυφά φεύγει και φθάνει στον Όλυμπο. Όπου νέες δυσκολίες τον περιμένουν.

Ασκητεύει σε σπήλαιο που σώζεται μέχρι και σήμερα. Κατασυκοφαντούμενος διώχτηκε, αναχωρεί για το Πήλιο όπου ιδρύει το μοναστήρι της Αγίας Τριάδος Σουρβίας κατά θαυματουργική υπόδειξη του Θεού.

Ο Θεός επιθυμεί να επιστρέψει εις τον Όλυμπο. Πράγματι επιστρέφει με την καθολική απαίτηση των κατοίκων της περιοχής και του διώκτη του Αγά Σάκου. Ζητήσανε την επιστροφή του Αγίου επειδή για μια τριετία οι κρουνοί του ουρανού είχανε κλείσει και η ξηρασία είχε ταλαιπωρήσει ανθρώπους, ζώα και τη φύση σε άσχημη κατάσταση. Όμως, με την επάνοδο του Αγίου άρχισαν οι βροχές και έδωσαν ζωή στη φύση..

Το 1542 ιδρύει στον Όλυμπο Μονή αφιερωμένη και πάλι εις την Αγία Τριάδα. Στην Ιερά αυτή Μονή λειτούργησε, μεταξύ άλλων, «Κρυφό Σχολειό» και βρήκαν

καταφύγιο επί Τουρκοκρατίας ουκ ολίγοι οπλαρχηγοί, μεταξύ άλλων και ο πρωτεργάτης του Νεοελληνικού Διαφωτισμού, Ρήγας Φεραίος. Το μοναστήρι σώζεται και τα τελευταία χρόνια εκτελούνται εργασίες αναστήλωσης μετά την καταστροφή από τους Γερμανούς κατά την κατοχή.

Με την αγγελική ζωή του προσελκύει πλήθος μοναχών γύρω του. Ο ίδιος προσφεύγει σε σπήλαια γειτονικά της μονής για να αφιερωθεί εις την άσκηση και την προσευχή. Πολλές φορές μοναχοί τον είδαν να επιστρέφει από τα ασκηταριά του ολόφωτος.

Ως πρόδρομος του Πατροκοσμά γυρίζει τα χωριά για εξομολόγηση, κήρυγμα και για ενίσχυση του εθνικού και θρησκευτικού φρονήματος των σκλάβων κατοίκων. Αγαπούσε πολύ τον κόσμο. Αγκάλιαζε τους πάντες και τους βοηθούσε πνευματικά και υλικά. Ο Θεός τον προίκισε και με το χάρισμα της θαυματουργίας. Από τον Θεό πληροφορήθηκε ότι πλησιάζει το τέλος της επίγειας ζωής του. Τα τελευταία λόγια του προς τους μοναχούς ήταν: « Έχετε αγάπην, υπομονήν και ταπείνωσιν, τέκνα μου, την ξενητείαν ασπάσασθε, την σιωπήν, την προσευχήν και τας νηστείας, τας οποίας οι Άγιοι Πατέρες μας παρέδωσαν, αφογγύστως φυλάττετε , μάλιστα και περισσοτέρας όσον δύνασθε.Μη είναι τις από σας ανυπότακτος και ιδιόρρυθμος ή μάλλον ειπείνδαιμονόρρυθμος, ότι αυτό είναι από όλα τα αμαρτήματα το χειρότερον ότι όποιος κοινοβιάτης έχει αργύρια ή και ιμάτια από τους άλλους περισσότερα, δεν αξιώνεται της ουρανίου αγαλλιάσεως. Εάν δε ευρεθεί τις τοιούτος, ας τον διώκουν από το Μοναστήριον ως ψωραλέον πρόβατον, για να μη μολυνθώσιν από την λύμην αυτού τα επίλοιπα. Εξομολογείσθε συχνάκις τους λογισμούς σας, δια να μη εμψωλεύσουν εις τας ψυχάς σας οι δαίμονες. Εάν συμβή να σκανδαλισθώσι τινές, ας κάμουν διαλλαγήν πριν να βασιλεύση ο ήλιος, καθώς προστάσσει ο Κύριος. Ας κάμουν όλοι εργόχειρον, έκαστος ότι γνωρίζει και δύναται. Όστις δε δύναται και δεν εργάζεται, ας μη τρώγη, κατά τον Μέγαν Απόστολον. Όστις θέλει να φύγει από το Μοναστήριον, ας το λέγει του Ηγουμένου πρότερον να λαμβάνη συγχώρεσιν, ει δε και φύγη απόκρυφα, ας είναι εις την ψυχήν του το αμάρτημα και εγώ αθώς της απωλείας του οι νεώτεροι ας υποτάσσονται εις τους γέροντας και αυτοί πάλιν ας τους νουθετώσι με έργα καλά και λόγους ψυχωφελείς.Τον ασθενή επιμελείσθε ως μέλος σας. Να μη έχει τις φιλίαν με νεώτερον...».

Άπολυτίκιον

Ήχος α΄. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Τοῦ Ὁλύμπου οἰκῆτωρ Πιερίας ἀγλάϊσμα,

καὶ τῆς ἐπωνύμου Μονῆς σου ἱερὸν περιτείχισμα,

ἐδείχθης Διονύσιε σοφέ, βιώσας ὥσπερ Ἄγγελος ἐν γῇ,

καὶ παρέχεις τὴν ταχεῖαν σου ἄρωγὴν,

τοῖς εὐλαβῶς κραυγάζουσιν.
δόξα τῷ δεδοκότι σοι ἰσχύν,
δόξα τῷ σέθουμαστώσαντι,
δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.